

mærkninger derom. Jeg tror, at en Del af, hvad der er blevet fremfat fra Statsrevisionens Side angaaende dette Arbejde, skyldes en anden Opfattelse af enkelte af de Betingelser, der ere stillede i Kontrakten, end den, som de, der have skrevet denne Kontrakt, have havt. Det vil nemlig være bekendt for Nogle her, at Kontrakten om Bygningen af denne Bedding støtter sig til et meget omfattende Bilag, idet der er skrevet meget udførlige Konditioner for Arbejdet, der er Tegninger, der er Angivelse af Dimensionerne, af Materialets Bestaffenhed osv. osv. Hvad den egentlige Bedding og Ophalingsvognen angaar, er Alt angivet ved saadan Nøiagtighed, at vedkommende Entrepreneur havde en fuldkommen Rettesnor i enhver Henseende at gaa efter, og naar han udførte Arbejdet til de Kontrollerendes Tilfredshed, maatte sikkert ogsaa Kontrakten siges at være opfyldt. En væsentlig Ting, der hører til det hele Arbejde, nemlig Dampmaskinen, var dog ikke specificeret i Kontrakten, og den var ubeladt med Forsæt, fordi en saadan Maskine kan udføres paa forskjellige Maader, og man gjerne faaer, at der fra Fabrikanten kom forskjellige Forslag, mellem hvilke ubelig Valg da kunde træffes. Dette skete ogsaa, men det var dog nødvendigt paa en eller anden Maade i Kontrakten at angive, hvad denne Maskine skulde kunne præstere. Den Maade, hvorpaa man angiver en Maskines Kraft, er, at man undersøger den Modstand, den kan overvinde, og den Hastighed, hvormed denne Modstand overvindes. Man valgte i det her foreliggende Tilfælde den største Vægt, der nogeninde kunde være. Spørgsmaal om at bringe op paa Beddingen, uemlig en Vægt af $3\frac{3}{4}$ Million Pund — jeg skal strax forklare, hvorledes man kom til dette Tal — og endvidere opgav man Maskinens Hastighed. Jeg skal nu villigt indrømme, at den Maade, hvorpaa Hastigheden er bleven betegnet, ikke er heldig. Der stod i Kontrakten, at Maskinen skulde kunne arbejde med en saadan Hastighed, at Skibet kunde blive ophalet i 4 Timer, deri indbefattet de nødvendige Standsninger. Det er, som sagt, ikke nogen heldig Maade at tage Sagen paa, og jeg vil fuldkommen indrømme, at der var Grund til Misforstaaelser af, hvad Meningen var med den saaledes fordrede Hastighed. Naar der er Spørgsmaal om Maskinens Kraft, saa menes der den Hastighed, hvormed Skibet bevæger sig 10 Fod ad Gangen, nemlig fra Trækstang til Trækstang. Ophalingen foregaar nemlig paa den Maade, at Skibet stilles paa Vognen. — Jeg beder undskyldte, at jeg udbræder nuig saa meget om dette Punkt, men jeg tror dog, det er rigtigt at klare Opfattelsen deraf. — Beddingen er forsynet med Jernskinner eller Jernspor, to i Nærheden af Midten og een ved hver Side. Paa disse Spor løber Vognen, som bevæger sig paa Ruller, der hulle paa Skinnerne. Mellem de mellemste Skinner ligger en Landstang, og paa den falder der Sager fra Underkanten af Vognen. Vognen

skydes langt tilbage paa Beddingen, Skibet hales op paa den, og efterhaanden som man langsomt bevæger Vognen opad, bringer man det til at staa nøiagtigt paa sin Plads, afstiver det, og støtter det paa Vognen, naar Ophalingen er skreden frem til et vist Punkt. Naar Skibet faar paa Vognen, indtræder det Tidspunkt, da man kan tale om Maskinens Gyne til at trække Skibet op og om Hastigheden, hvormed det sker, thi først da kan Arbejdet gaa frem paa regelmæssig Maade. Saaledes som Hastigheden er angiven i Kontrakten, maa man under alle Omstændigheder anse det for at være fuldkommen besøiet, at man beregner den fra det Tidspunkt, da man kan sige, at der ikke er Udset til tilfældige Standsninger, men at Skibets Ophaling 10 Fod ad Gangen gaar sin regelmæssige Gang. Det er det, som har fundet Sted i den Betænkning, som er afgiven af Værftet, og hvormed der, efter min Mening ikke med Rette, er blevet anset fra Statsrevisionens Side. Der er et Punkt i denne Sag, med Hensyn til hvilket jeg, nu da jeg har Ordet, finder det rigtigt at gjøre en Bemærkning. Det er en bestemt Erfaring blandt Alle, der arbejde med meget svære Gjenstande, at man, ved at fire disse Gjenstande ned, er meget udsat for at komme til Skade med de Apparater, hvormed Arbejdet foregaar. Der er saa Mænd af dem, som have foretaet Arbejder af lignende Natur, uden at der i deres Praxis er foresaldet Exempler paa dette, og det ligger ogsaa indenfor min egen Praxis, at Kraner og andre saadanne Redskaber, der have været fuldkomne i Stand til at løfte meget svære Gjenstande, uden at man har mærket den mindste Ulempe eller Skade derved, ere gaaede i Stykker, idet Kæden eller Lignende ere sprængte, naar man har firet Gjenstandene ned. Det ligger i den Omstændighed, at man næsten ikke kan foretage en saadan Firing, uden at den sker med store Hurtighed, end der pusses, saa at der finder en pludselig Standsning Sted; men derved kommer et mekanisk Moment tilstede, som Apparaterne ikke kunne modstaa. Naar man veed dette, saa tror jeg ogsaa, at det er fuldstændig berettiget, at man ikke uden Nødvendighed undertaster sig en saadan Førelse, og dette gjaelder navnlig ogsaa i den foreliggende Sag om Ophalingsbeddingen. Den ommeldte Førelse har ført til, at man ikke har villet fortsætte Forsøgene med Skibets Ophaling længere, end det er. Skibet blev hallet op, indtil det stod paa det Sted, hvor et saadant Skib bør staa for at undertastes en Reparation. Derved var altsaa viist, at Beddingen var i Stand til at udføre det Arbejde, som kræves til at bringe Skibet op paa det Sted. Man kunde have fortsat Ophalingen videre, det vilde ikke have været vanskeligt, og selv om der i det givne Tilfælde havde været Noget i Veien, saa kunde man have gjentaget det senere, thi kan Maskinen bringe Skibet